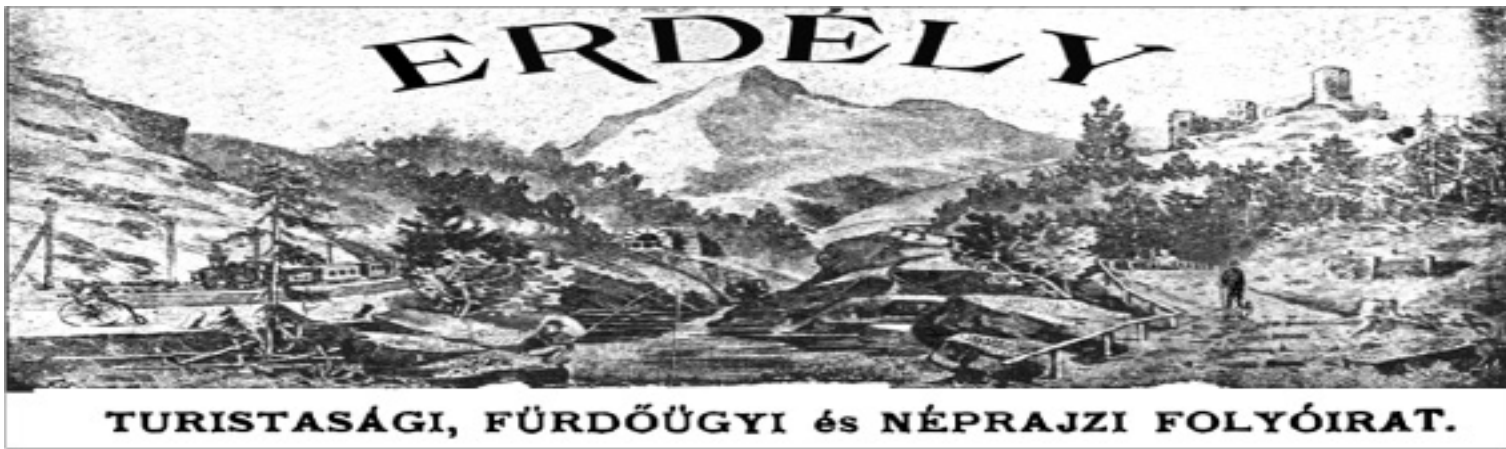

Erdély

ALAPÍTVÁ 1892-BEN

Új sorozat, 216. szám
2026/8.Az Erdélyi Kárpát-Egyesület
– Kolozsvár 1891 ÉrtesítőjeSzerkesztőség (info@ekekolozsvar.ro):
Kismihály Boglárka, Pál GyöngyiA következő lapszám megjelenik:
2026. szeptember 18.

Tündérkerttől a Nagy-Hagymás magaslatáig: vándortábori élmények

A kolozsvári EKE vállalja 2027-ben a rendezvény megszervezését

Idén a Gyergyói-medence adott ott-hont a 33. EKE Vándortábornak augusztus 4. és 9. között, amelyre a szélrózsa minden irányából érkeztek természetjárók. A több mint 1100 résztvevő 27 látványos túra közül válogathatott a Görgényi- és Gyergyói-havasok, illetve a Hagymás-hegység mesebeli vidékeit bejárva. Ifjúsági és kisgyermekes túrák, szekeres és honismereti kirándulások, panoráma- és magashegyi túrák, barlanglátogatás és kerékpáros túrák színes repertoárja fogadta a résztvevőket Gyergyócsomafalván. A tábori élet délután is folytatódott előadásokkal, hangszerbemutatóval, táncházzal, rajzfilmvetítéssel, társasjátékkal, kiállításal, kocsmakvízzel és tábortűzzel. Az EKE Gyergyószék lelkes csapata egy éven át fáradhatatlanul dolgozott azért, hogy felejthetetlen élményt nyújtson a táborlakóknak, figyelmességük és profizmusuk pedig minden apró részletben megmutatkozott.

KISMIHÁLY BOGLÁRKA

Az EKE Vándortábor történetében idén először a túrákra is előre be lehetett fizetni, így aki nem szeretett volna lemaradni a legnépszerűbb kirándulásokról, annak csipkednie kellett magát. Pláne, ha a Mária-kőre szeretett volna jelentkezni: a 35 fős létszámkorláttal meghirdetett túra tíz nappal a június 19-i regisztráció kezdete után már be is telt. Nem tudni, a korlátnak, a látványos útvonalnak vagy a túrávezetők között szereplő, a Bagossy Brothers Company zenekarból is ismert Tatár Atának volt-e köszönhető a népszerűsége, de így a Mária-kő helyett a hasonlóan látványos Kis-Cohárdra esett a választásunk. Az egyik legnehezebbnek számító Nagy-Hagymás túrát a középső napra, péntekre pedig a könnyebb Várkövét jeleltük be.

Izgalommal teli érkezés, ismerős arcok, első benyomások

A július pillanatok alatt elrepült, az utolsó száz méteren viszont egy váratlan meghülés, nátha majdnem szabotálta a tábori részvételünket. Hála az égnek és a menniakarás erejének, a vasárnap kezdődő erős torokfájás keddre enyhülni látszott, így dél körül útnak is indulhattunk Gyergyó felé. A háromórás út szinte észrevétlenül telt el, s ezúttal sem maradt ki a rövid megálló Folyfalván, ahol a TimKo Pékségben feltankoltuk magunkat finomságokkal.

Gyergyócsomafalvára érve tágas székelő kapu fogadott a Borsika Panziónál, majd a sátoztáborhoz irányítottak. Jólesett végigsétálni az étellel megtelt táboron, ráköszönni az ismerős arcokra és szemügyre venni a tagosztályoknak kijelölt sátorhelyeket. A regisztrációnál pedig rögtön megtapasztalhattuk azt a gördülékenységet és nyugodtságot, amely minden szervező álma: mivel a táborozók többsége

Szeles időben értünk fel a Nagy-Hagymás 1792 m-es csúcsára

előre bejelentkezett és befizetett, a helyszínen már csak a névkitűzőt, az ajándécsomagot és a kiválasztott túrák adatait tartalmazó kártyákat kellett átvenni.

A gyergyói EKE szervezői az ajándécsomaggal is kitétek magukért: a vándortáboros grafikával ellátott vászonszatyorból programfüzet, az *Erdélyi Gyopár* külföldi kiadás, egy kis vándortáboros lapító, környékbeli térkép és csodaszép hideg-zománc-kitűző került elő. Közben ismerős szervezőkkel is összefutottunk, akik az izgalmak és fáradtság ellenére kedvesen köszöntöttek, így nemcsak fizikailag, hanem lélekben is sikerült megérkeznünk. Jó volt látni, hogy a 2023-ban általunk épített tusolókat idén is használták, a panzió mögötti területet pedig jól felosztották: a színpad, a rendezvénysátor és az étkezési sátrak is könnyen megközelíthető helyre kerültek. A legkisebbek örömeire játszóter is rendelkezésre állt.

A tábornyitón megkondult az új és a régi harang, felvonták a zászlót, majd a köszöntő beszédek és a néptánc után hivatalosan is megnyílt a 33. EKE Vándortábor. A tömegben feltűntek a türkizkék kolozsvári EKE-pólók, így gyorsan kiderült, hogy többen vagyunk, mint gondoltam. Őszintén örömmel volt látni, hogy a gyerekutakon megismert Borbély család is eljött, de a Gál család női tagjai és Sebe Klára Csilla is első alkalommal izlelhetette meg a vándortábor hangulatát. Természetesen idén is összefutottam a Hollandiában élő, mindig mosolygó Nádudvary Györgyivel, akivel a 2024-es aknasugatagi táborban barátkoztunk össze. A sok pozitív élményt végül csodás naplemente koronázta meg, így békésen hajtottuk álomra a fejünket, készülve az első túranapra.

Kis-Cohárd és Tündérkert: lélegzetelállító mészkőbirodalom

Szerdán csodás napra virradtunk, így népes csapatunk reggel 9-kor izgatottan

szállt fel a buszra. Czire Attila túrávezetőnk bemutatta a csapat többi tagját, Szász-Vadász Franciskát és Endrét, valamint Lemhényi Zsoltot, útközben pedig néhány fontos tudnivalót is megosztottak velünk. Attilát két évvel ezelőtt ismertük meg a Kós teljesítménytúrán, azóta több cipővásárlás és Vándortáborban is találkoztunk, örültünk, hogy ő lesz az egyik túrávezetőnk.

Utunk meredek hágón kigyózott, majd a Pongrác-tetőt érintve vezetett a Gyilkos-tóhoz. A hat km-esnek meghirdetett túrára több kisgyermekes család is jelentkezett, néhányuknak már az első néhány száz méter kihívást jelentett, de a szülők türelmesen biztatták a kis túrázókat. Az erdőből kiérve megpillantottuk a fölénk magasodó robusztus sziklatömböt, a valamikori Cohárd-menedékház helyén pedig már csak egy nagy gödör emlékeztetett a néhai épületre.

Innen kezdődött a meredekebb ösvény, ahol a turistajelzés a sziklafal ívét követve vezetett a nyeregig. A köves, vízmosásos emelkedőn helyenként sodronyokban kapaszkodva jutottunk fel, majd erdei ösvényen értük el a Kis-Cohárd 1344 méteres csúcsát. A sziklaperemről csodás kilátás nyílt a Gyilkos-tóra, a Gyilkos-kőre, a Gyergyói-havasokra, a Hagymás-hegységre és a távolabbi Tarkó-hegységre. Mivel a csúcson erősen tűzött a nap, a csapat nagyobb része az erdő fájának árnyékába húzódva fogyasztotta el uzsonnáját. A kötelező csoportkép után folytattuk utunkat a Tündérkert felé. A név hallatán többen is egy mesebeli virágos rétre számítottunk, helyette azonban meredek sziklafalak bámulatos látványa fogadott. Az északkeleti kilátónál a Békás-szoros bejáratára, az Oltár-kőre, a Bardócz-kőre és a Mária-kőre nyílt kilátásunk, de a Munticel sziklatömbje is feltűnt a távolban, a látóhatáron pedig a Csalhó összetéveszthetetlen vonulata emelkedett.

Visszafelé már gyorsabb tempóban haladtunk, lent pedig jólesett egy-egy hűsítő a szokatlanul nagy hőségben. A tábor-

ba visszaérve elfogyasztottuk a napi menüt, este pedig Kis Szilveszter természetfotós csodálatos makróvilágában merülhettünk el pókok, méhek, lepkék, szitakötők, hangyák, kabócák és megannyi különleges lény életnagyságú portréin keresztül. Eseménydús napunkat dupla születésnapi köszöntéssel zártuk: Szilágyi Bandi és Nagy Ildikó is aznap ünnepelt, így énekléssel és tortával köszöntöttük őket.

Nagy-Hagymás és Egyes-kő napsütésben, esőben, szélben

Hajnali fél 5-kor csergőóra ébresztett, majd iparkodnunk kellett, hogy elérjük a 6-kor induló buszt. Ambrus Enikő túrávezetőnk Karancsi Gáborral és Kiss Ferencsel köszöntötte népes, majdnem 70 fős csapatunkat, miközben a bíbor színű napfelkeltét is megcsodálhattuk.

Gyergyószentmiklósról kiérve rögtön akadt egy váratlan kihívás: a buszból folyani kezdett az olaj, ezért a csapat egy része átszállt a Vit-havas túrához, a többiek pedig megvárták az új buszt. A Pongrác-tetőn ismét összeállt a csapat, majd nekivágtunk a tábor egyik legnehezebb túrájának. A kellemesen hűs levegőben tempósan haladtunk, csak a kilátóponton tartottunk rövid pihenőket, ahonnan a Gyergyói-medencét és a Görgényi-havasokat csodálhattuk. A Megyes-csúcs alatti elágazásnál elfogyasztottuk a reggelenket, s közben élveztük a nyári tücsök-szimfóniát. Ezután erdei úton közelítettük meg a Lóhavast, ahonnan a Kis-Cohárdra és a Munticelre is kilátásunk nyílt, a távolban pedig a Keleti-Kárpátok leglátványosabb hegysége, a Csalhó sziluettje rajzolódott ki.

A Dancurás Hegyimentő-szolgálat kolégái is elkísértek bennünket, s nemcsak a testi épységünkre vigyáztak, hanem a környék hegyeiről is meséltek. A Csofronka sziklatömbje mellett haladtunk el, majd a Tunzéria mocsaras mezején a Patkó-kő és a Fekete-hegy látványa, valamint egy hófehér gyalpusásliget fogadott. A Fehér-mezőn ebédeltünk, miközben szürke felhők gyülekeztek, s a távolból már a mennydörgés is hallatszott. A mezőt elhagyva kinyílt előttünk a táj, a Nagy-Teleki és a Veres-kő kísért utunkon, majd egy köves emelkedőn folytattuk. Az eső szemerkélni kezdett, előkerültek a kabátok és pelerinek, a csúszós köveken pedig óvatosan kapaszkodtunk felfelé.

A csúcstámadás előtt a túrávezetők választás elé állítottak bennünket, így egy kisebb csapat kihagyta a Nagy-Hagymást, és az Egyes-kő alatti menedékház felé indult. A többiekkel nekivágtunk az utolsó emelkedőnek. Az erdőből kiérve csodás kilátás fogadott, az Öcsém vöröses sziklaival és az Ördögmalommal. A széllel és esővel dacolva próbáltuk megörökíteni a Nagy-Hagymás robusztus sziklafalait, majd a 2002-ben állított hatalmas kereszt után elértük az 1792 méteres csúcsot, ahol igazi körpanoráma fogadott.

Közben az égiek is megszántak, s előcsalogatták a napot a felhők mögül. Há-

rom megtermett, szelíd juhászkutya pedig kifejezetten élvezte a társaságunkat és a jutalomfalatokat. Lefelé ismét eső és szél várt ránk, de végül sikerült megúszni szárazon, s elértük az Egyes-kő alatti menedékházat, ahol következett a jól megérdemelt ebédszünet. Induláskor ismét kisütött a nap, majd a meredek, csúszós ereszkedő rendesen megdolgoztatott bennünket, néhányan még fenékre is huppantak. Az erdőben fagyókereken egyensúlyoztunk, a széldöntéstől lecsupaszított domboldalon pedig ismét eleredt az eső. A véget nem érő ereszkedő minden ízületünket próbára tette, de végül szerencsésen megérkeztünk Balánbányára.

A táborba visszatérve szeretünk volna elcserélni a pénteki Várköve túrát. A hirdetőtáblánál megszólított egy hölgy, aki párjával és Mancsi nevű drótszűrő tacsájával könnyebb túrára vadászott, így gyorsan megtörtént a csere. Amikor pedig azon kezdett aggódni, hogyan adja át a túrás kártyát, kiderült, hogy ugyanabban a gyergyószentmiklósi motelben szálltak meg, ahol mi, így ennél jobban nem is alakulhatott volna.

Panorámatúra és emlékezetes gitárest a tábortűz melegénél

A vándortáborban nemcsak a résztvevők, hanem a szervezők is cserélnek egymás között túrát, így a Gyergyói-medence déli peremén vezető panorámatúrán Csibi Sándor helyett kedves ismerősünk, Füzes Attila volt az egyik túravezető. Az első túranapon még mintegy 90-en járták végig a 16 km-es útvonalat tűző napon, mi viszont alig 20 fős, családias csapattal indultunk útnak. György Fazakas Zoltán mutatta az utat, a sereghajtó szerepét pedig Bardócz Ferenc vállalta. Már az elején érdekes tudnivalókat osztott meg Gyergyószentmiklósról, a zárt medence adottságairól, a -38 fokos telekről, a Maroson való tutajozásról és az örmények letelepedéséről. A Gac-oldali emlékhelynél megtudtuk, hogy 159 székesfehérvári honvéd katona vesztette itt életét 1944. szeptember 7-én, Ferenc pedig egy katonadallal tisztelgett előttük. Mint kiderült, legalább száz ilyen dalt ismer, így amikor épp nem faggattuk valamiről, dúdolvá ballagott a sor végén.

A Gac-tetőre érve szép panorama tárult elénk: a Hargita, a Dél-Görgény, a Délhegy, a Bucsín-hágó, a Kereszthegy, a Gyergyói-havasok, a Várbükk és az Oláhbükk vonulatai. A mikroklíma miatt a domboldalakat fenyvesek borítják, helyenként pedig a teraszos földművelés nyomait is megfigyelhettük.

Kovács Zsuzsa átvette a zászlót és a pecsétet Vadász Szatmári István táborparancsnoktól

Az Egyes-kő alatti menedékháznál hosszabb szünetet tartottunk

A Kovács kútjánál tízóraiztunk, majd tehenek és ugatós kutyák mellett haladtunk el, s néhány kilométer után a Sipos kapuja dűlőbe értünk, ahonnan megközelíthető a Sűgő-barlang. Továbbhaladva a Gyergyói-medence déli csücskére nyílt rálátásunk, feltűnt Vasláb is. Ezután a Szent Rozália kápolnához tettünk kitérőt, amelyet az 1602-es pestisjárvány emlékére építettek. Itt elkészült a csoportkép, Ferenc pedig egy zarándokdallal lepte meg a csapatot.

Továbbhaladva láthattuk a gyergyótekerőpataki egykori ugrósánc rozsdás maradványait, ahol a 70-es és 80-as években országos és nemzetközi versenyeket is szerveztek. A domboldalon hosszabb ebédszünetet tartottunk, majd a Visszafolyón és a Sáros-patak dűlőjén ereszkedtünk vissza a városba.

Este néhány lelkes csapat tábori kvízen mérhette össze tudását, mi pedig átvonultunk a szomszédos mezőre, ahol már hangolták a gitárokat, és hamarosan a tábortűz lángjai is felcsaptak. A szájharmonika hangja egyre közelebb hozta a táborlakókat, majd felcsendültek az ismerős magyar és angol slágerek. Együtt énekeltük a *Te majd kézen fogsz és hazavezetsz*, a *Somewhere over the Rainbow*, a *67-es út*, a *Hallelujah*, a *Ha én rózsá volnék* és még tucatnyi ismert dal sorait, közben pedig az éjszakai égbolt végtelenségében gyönyörködtünk, érezve, hogy ez a pillanat mostantól mindig velünk fog maradni.

OVT-közgyűlés, táborzárás és fergeteges buli

Szombat reggel részt vettünk az EKE országos nyári küldöttgyűlésén, ahol a szervezők kiértékeltek az idei tábort, megszavaztuk a módosított alapszabályzatot és megerősítettük a tavaszi választásokat. Szó esett az EKE mottójáról, EU-s pályázatokról, az új tagkártyákról és a jövő évi táborról is.

Miközben a csapatok az Exatlonra készülődtek, a kis táborlakókat mászófallal várták a hegyimentők, a felnőttek pedig a kézműves vásárban nézelődhettek. Délután 5-kor kezdődött a táborzáró ünnepség, amelyet a közelgő eső miatt a rendezvénysátorba költöztettek. Az eső végül elmaradt, az oklevelek és díjak kiosztása viszont nem: a 10., 15., 20., 25. és 30. alkalommal részt vevő táborlakókat jubileumi jelvénnel tüntették ki, a különböző EKE-szervezetek pedig díszoklevéllel ismerték el tagjaik áldozatos munkáját. Az Eröss Zsolt-díjra azok az EKE-tagok jogosultak, akik megmászták az ország összes 2500 méternél magasabb hegycsúcsát. Nagy örömxikre idén fiatal tagtársunk, Gál Janka is a kitüntetettek között volt.

Az ünnepség záróakkordjaként Vadász Szatmári István táborparancsnok átadta a tábori pecsétet és zászlót a jövő évi szervező képviselőjének Kovács Zsuzsának, ami azt jelenti, hogy 2027-ben a kolozsvári EKE vállalja a vándortábor megvalósítását. A hír többeket meglepett, hiszen 2023-ban is mi szerveztük a tábort, és néhány akkori szervező nem szeretne volna ismét bevállalni a nehéz feladatot. Mi azonban bizunk abban, hogy nagyon sok lelkes ember áll majd mellénk, hogy ismét megvalósítsuk a lehetlennel tűnő kihívást.

Az ünnepség után következett a tombola, amely a majdnem 200 értékes ajándéktárgy miatt idén extrém hosszúra nyúlt, de mindenki türelmesen kivárta a végét. Ezután elkészítettük a kolozsvári csoportképet, s meglepetésként felköszöntöttük Filep Ingridet is, aki két nap múlva ünnepelte születésnapját.

Este következett a várva várt retóróbuli: a szervezők végre kiereszthették a gőzt, a résztvevők megkoronázhatták az eseménydús hetet, a barátok pedig éjszakába nyúlóan beszélgethettek.

Gyergyószéki EKE, köszönjük az életre szóló élményeket!

Szeptemberi bakancslista

- **Szeptember 2. (szerda):** Hagyományos séta a Péter-gerincen (7 km). Találkozás 10 órakor a monostori végállomáson. Szervező: Szabó János.
- **Szeptember 6. (vasárnap):** Kolozsvár környéki gyalogtúra az alábbi útvonalon: monostori végállomás – Diós – Sáros-bükk – Adrenalin park – Mikesi-fenyves és vissza. Az útvonal hossza 18 km, teljes szintemelkedés 450 m. Találkozás reggel 9-kor a monostori végállomáson. Szervező: Csorba Anna.
- **Szeptember 9. (szerda):** Hagyományos séta az István-forráshoz (9 km). Találkozás 10 órakor a monostori végállomáson. Szervező: Szabó János.
- **Szeptember 12. (szombat):** Kós Károly Gyalogos Emlék- és Teljesítménytúrák – XXI. kiírás. ♦ Kós Károly Kerékpáros Emlék- és Teljesítménytúrák – X. kiírás. Részletek a teljesítménytúrák weboldalán: teljesitmenyturak.ekekolozsvar.ro/kosgyalogos, teljesitmenyturak.ekekolozsvar.ro/kosbringa. A gyalogosok az alábbi túraváltozatok közül választhatnak: Gy11/17, Gy19/24, Gy52/58, a kerékpárosok számára pedig szintén több útvonallal készülünk: K16/25, K33-Alszeg, K28/36, K53/62. Jelentkezési határidő: szeptember 2., déli 12 óra. Szervező: EKE – Kolozsvár 1891.
- **Szeptember 16. (szerda):** Hagyományos séta a Cérna-forráshoz (8 km). Találkozás 10 órakor a monostori végállomáson. Szervező: Szabó János.
- **Szeptember 19. (szombat):** Gyerekbarát túra az alábbi útvonalon: Géczi-vár – Nagykő-hegye – Hesdát (12 km, 500 m szintkülönbség). Utazás kiskocsikkal. Bejelentkezni telefonon szeptember 17-ig. Találkozás és túrára indulás Magyarléta központjában 10 órakor. Szervező: Kiss János.
- **Szeptember 19–20. (szombat-vasárnap):** Barangolások a Kis-Retyezátban. Szombaton: látványtúra a Krisztina-szurdokban / Scocul Urzicarului (4,1 km, 330 m teljes szintemelkedés), szükséges a védősisak / biciklis sisak használata. Vasárnap: gyalogtúra a Jorgován-kőre / Piatra Iorgovanului (17,7 km, 1770 m teljes szintemelkedés). Utazás kiskocsikkal, szállás panzióban vagy a közeli papilakon. Létszámkorlát: 10 fő. Előzetes bejelentkezés online július 31-ig. Szervező: Kertész Levente.
- **Szeptember 23. (szerda):** Hagyományos séta a Rejtett-forráshoz (7 km). Találkozás 10 órakor a monostori végállomáson. Szervező: Szabó János.
- **Szeptember 26. (szombat):** Csonkatelep – Nádasszentmihály – Sárdi-rét – Évszázados tölgyfák – Türe – Magyargorbó (26 km, 500 m szintkülönbség, menetidő 10 óra). Találkozás reggel 7.30-kor az M33-as végállomásán, a kisállomásnál. Visszaútaazás vonatpótló busszal. Bejelentkezni telefonon szeptember 24-ig. Szervező: Kiss János.
- **Szeptember 27. (vasárnap):** Gyerekbarát biciklitúra a mezőszéki Bánffy-kastélyokhoz (28 km, 180 m teljes szintemelkedés). Útvonal: Zsukiménes – Nemeszsuk – Bonchida – Válaszút (válaszúti Bánffy-kastély) – Bonchida (bonchidai Bánffy-kastély) – Felsőzsuk (Kemény-kastély). A bonchidai kastélyt idén csak kívülről fogjuk megcsodálni. Válaszúton a résztvevők megtekinthetik a Kallós Zoltán Néprajzi Múzeum és Népművészeti Központ kiállítását vagy meglátogathatják a Bánffy-kastélyt. A kiállítás megtekintéséhez a jegyet a helyszínen lehet megvásárolni. Indulás reggel 10-kor Zsukiménes vonatállomása mögül, az Ecolor parkolójából. Bejelentkezés előzetesen online. Szervező: Filep Ingrid.
- **Szeptember 30. (szerda):** Hagyományos séta a Péter-gerincen (7 km). Találkozás 10 órakor a monostori végállomáson. Szervező: Szabó János.

Ügyfélszolgálat

Hétköznaponként előzetes telefonos egyeztetés alapján (Kolozsvár, Magyar/21 Decembrie 1989 utca 116., az udvarban a bal oldali épület). Irodavezető: Kismihály Boglárka (0771-535848). Pénztár: az ügyfélszolgálati irodában. További naprakész információk a honlapon (ekekolozsvar.ro) vagy az egyesület Facebook-oldalán (EKE – Kolozsvár1891)

Túravezetők, szervezők elérhetőségei

- Csorba Anna: 0740-407652
- Filep Ingrid: 0744-751300
- Kertész Levente: 0740-082002
- Kiss János: 0364-807639
- Szabó János: 0757-220682
- Elnök: Kovács Diószegi Zsuzsa 0747-070790
- Irodavezető: Kismihály Boglárka 0771-535848